

Sense solució per la Laura i les seves filles, en situació límit després de ser desnonades a Terrassa

La Laura va fugir dels maltractes de la seva parella i té una discapacitat del 33%, però no és inclosa a la llista de persones vulnerables

Fugint dels maltractes que havia patit durant vuit anys de la seva parella, a qui mai va denunciar, la Laura Morato, veïna de Terrassa, explica a **La Torre** que va ocupar una casa el passat 28 d'abril acompanyada de les seves filles, de 14 i 21 anys. Pels serveis va gastar els 1.000 euros de què disposava. El seu cas és d'aquells que demostren la complexitat de la crisi de l'habitatge i les dificultats burocràtiques per posar-hi fi.

El pis era, per "mala sort", propietat de l'Ajuntament, prossegueix, de manera que Serveis Socials la va real·lotjar, l'endemà, en un hostel del Roc Blanc per un període d'un mes que finalitzava el passat divendres, 28 de maig. Aquest mateix dia s'instal·lava a casa d'una amiga que l'acull. Tot i això, considera que aquesta situació "no es pot allargar més" perquè aquesta persona "ja té la seva vida". Tem quedar-se sense un sostre ben aviat.

Tot i això, explica que el Consistori, escudat en la petita paga de 524 euros que ella rep per un 33% de discapacitat després de ser operada d'una hèrnia, no la identifica com a persona vulnerable i no la inclou a la llista de famílies en risc d'exclusió per aconseguir-li un pis de protecció oficial.

I en la solució rau el problema. L'entitat ProHabitatge, amb el vistiplau de l'Ajuntament, segons la Laura, li ha trobat un pis compartit per a sis persones -ni més, ni menys- al barri de Can Parellada... En què ja hi viu una família de quatre membres, de manera que només podria entrar-hi amb una de les seves filles.

Per això, critica la "immoralitat" de la proposta, la qual, diu, contempla la separació de la família, ja que fan quedar una de les filles a l'hostal durant tres mesos. Després d'aquest període, li fan buscar un pis, ja que és una solució temporal.

En aquest context, la denunciante assegura que "no vol que li regalin un pis", però tampoc es vol quedar al carrer amb les seves filles per falta d'alternatives. La seva reclamació, conclou, és la d'un habitatge "digne" en família, tenint en compte que "ha treballat sempre i s'ha buscat la vida". Un lloguer social creu que és la solució que ella i les seves filles mereixen.